

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

17 päivänä heinäkuuta 2014 (*)

Verolainsäädäntö – Sijoittautumisvapaus – Kansallinen tulovero – Konserniverotus – Kotimaisten yhtiöiden ulkomaisten kiinteiden toimipaikkojen toiminnan verotus – Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen hyvityksen avulla (hyvitysmenetelmä) – Aikaisemmin vähennettyjen tappioiden lisääminen tulona yhtiön verotettavaan tuloon luovutettaessa kiinteä toimipaikka samaan konserniin kuuluvalla yhtiöllä, joka ei kuulu kyseessä olevan jäsenvaltion verotusvallan piiriin

Asiassa C-48/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Østre Landsret (itäisen alueen muutoksenhakutuomioistuin) (Tanska) on esittänyt 22.1.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 28.1.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Nordea Bank Danmark A/S

vastaaan

Skatteministeriet,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, varapresidentti K. Lenaerts, jaostojen puheenjohtajat A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešić, E. Juhász ja A. Borg Barthet sekä tuomarit A. Rosas, J. Malenovský, J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari), C. Vajda, S. Rodin ja F. Biltgen,

julkisasiamies: J. Kokott,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Nordea Bank Danmark A/S, edustajanaan advokat H. Hansen,
- Tanskan hallitus, asiamiehenään V. Pasternak Jørgensen, avustajanaan advokat K. Lundgaard Hansen,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja K. Petersen,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Bulterman ja J. Langer,
- Itävallan hallitus, asiamiehenään A. Posch,
- Euroopan komissio, asiamiehinään W. Roels ja C. Barslev,

– EFTAn valvontaelin, asiamiehinään X. Lewis, G. Mathisen ja A. Steinarsdóttir, kuultuaan julkisasiamiehen 13.3.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen, on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sijoittautumisvapautta koskevien SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan sekä Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 1, s. 3; jäljempänä ETA-sopimus) 31 ja 34 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jonka Tanskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö Nordea Bank Danmark A/S (jäljempänä Nordea Bank) on pannut vireille Skatteministerietin päätöksistä, joilla yhtiön veron perusteeseen lisättiin tappiot, jotka se oli aiempina vuosina vähentänyt eräiden ulkomailla sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojensa nojalla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 Helsingissä 23.9.1996 pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen (SopS 26/1997; jäljempänä pohjoismainen verosopimus) 7 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa

?Tulosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa, verotetaan vain siinä valtiossa, jollei yritys harjoita liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa tällä tavalla, voidaan tässä toisessa valtiossa verottaa yrityksen saamasta tulosta, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.?

4 Saman sopimuksen 25 artiklan mukaisesti sopimusvaltiot ovat päättäneet poistaa kiinteiden toimipaikkojen kaksinkertaisen verotuksen niin sanotulla hyvitysmenetelmällä. Tämän mukaisesti yrityksen asuinvaltio myöntää vähennyksen, jonka määrä vastaa lähdevaltiossa tulosta maksettua veroa.

Tanskan oikeus

5 Pääasiaan sovellettavan Tanskan lainsäädännön mukaan Tanskassa asuvat yhtiöt ottivat verotettavaa tuloa määrittäessään huomioon ulkomaisten kiinteiden toimipaikkojensa voitot ja tappiot.

6 Jos ulkomailla sijaitsevan kiinteän toimipaikan toiminta luovutettiin kokonaan tai osittain kolmannelle osapuolelle tai saman konsernin muulle yhtiölle, tanskalaisyhtiötä verotettiin kaikkien luovutettuun toimintaan osoitettujen varojen – mukaan lukien kirjanpidon ulkopuoliset aineettomat erät – realisoituneesta arvonnoususta tai -laskusta.

7 Tätä varten luovutetut varat oli valtion tuloverosta annetun lain (lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jäljempänä ligningslov) 2 §:n mukaisesti arvostettava käypään arvoonsa. Mainitun pykälän pääasiaan sovellettavassa versiossa säädettiin seuraavaa:

?Verovelvollisen,

- 1) joka on luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön määräysvallassa,
- 2) jonka määräysvallassa on oikeushenkilöitä,
- 3) joka kuuluu samaan konserniin oikeushenkilön kanssa,
- 4) jolla on kiinteä toimipaikka ulkomailla tai
- 5) joka on ulkomainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja jolla on kiinteä toimipaikka Tanskassa,

on verotettavaa tuloaan ilmoittaessaan sovellettava edellä mainittujen luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden ja kiinteiden toimipaikkojen kanssa toteuttamiinsa kaupallisiin ja taloudellisiin liiketoimiin (valvottuihin liiketoimiin) sellaisia hintoja ja ehtoja, jotka vastaavat riippumattomien osapuolten välillä toteutettavien liiketoimien hintoja ja ehtoja.”

8 Ligningslovin 33 D §:n 5 momentissa, sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasiassa, säädettiin seuraavaa:

”Kun ulkomailla, Färsaarilla tai Grönlannissa sijaitseva kiinteä toimipaikka luovutetaan kokonaan tai osittain konserniyhtiölle, – – on vähennetyt tappiot, joita seuraavien vuosien voitot eivät vastaa, otettava huomioon verotettavaa tuloa määritettäessä sovellettavasta hyvitysmenetelmästä riippumatta. – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 Nordea Bankin kotipaikka on Tanskassa.

10 Vuosina 1996–2000 se harjoitti vähittäispankkitoimintaa Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa tappiollisten kiinteiden toimipaikkojen välityksellä ja vähensi täten laillisesti niiden tappiot Tanskassa verotettavasta tulostaan.

11 Vuonna 2000 edellä mainittujen kiinteiden toimipaikkojen toimintaa uudelleenjärjesteltiin: niiden konttorit suljettiin, toimipaikkojen asiakkaille tarjottiin mahdollisuutta säilyttää tilinsä samoin edellytyksin Nordea Bankin tytäryhtiöissä samoissa valtioissa ja niiden henkilökunnasta puolet siirtyi näiden tytäryhtiöiden tai saman konsernin muiden paikallisten yhtiöiden palvelukseen.

12 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamusten – joita pääasian asianosaiset eivät ole kiistäneet – mukaan tämä operaatio vastaa Tanskan kuningaskunnan verotusvallan alaisten toimintojen osittaista luovutusta saman konsernin sellaisille yhtiöille, jotka eivät kuuluneet sen verotusvallan alaisuuteen.

13 Ligningslovin 33 D §:n 5 momentin mukaisesti Skatteministeriet lisäsi Nordea Bankin verotettavaan voittoon luovutettujen toimintojen nojalla aiemmin vähennetyt tappiot, joita seuraavien vuosien voitot eivät kattaneet.

14 Nordea Bank katsoi, että tämä lisääminen oli sijoittautumisvapauden vastaista, ja teki oikaisuvaatimuksen Landsskatteretteniin (verotuksen oikaisulautakunta) ja riitautti sitten tämän tekemän hylkäävän päätöksen Østre Landsretissä.

15 Østre Landsret on päättänyt tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Ovatko SEUT 49 artikla (aiempi EY 43 artikla), luettuna yhdessä SEUT 54 artiklan kanssa (aiempi

EY 48 artikla), sekä ETA-sopimuksen 31 artikla, luettuna yhdessä sen 34 artiklan kanssa, esteenä sille, että jäsenvaltio, joka antaa kyseisessä valtiossa asuvan yhtiön jatkuvasti vähentää toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tappiot verotuksessaan, lisää kiinteän toimipaikan tappioihin liittyvät vähennykset täysimääräisesti tulona yrityksen verotettavaan tuloon (siltä osin kuin seuraavien vuosien voitto ei vastaa niitä), jos kiinteä toimipaikka suljetaan ja samalla osa toimipaikan toiminnasta siirretään konserniyhtiölle, jonka asuinvaltio on kiinteän toimipaikan sijaintivaltio, ja jos voidaan todeta, että kaikki mahdollisuudet tappioiden huomioon ottamiseksi on hyödynnetty?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

16 Kansallinen tuomioistuin pyrkii ennakkoratkaisukysymyksellään selvittämään, ovatko SEUT 49 ja SEUT 54 artikla sekä ETA-sopimuksen 31 ja 34 artikla esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa kotimainen yhtiö luovuttaa toisessa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan saman konsernin ulkomailla asuvalle yhtiölle, luovutetun kiinteän toimipaikan perusteella aiemmin vähennetyt tappiot lisätään luovuttavan yhtiön verotettavaan voittoon.

17 Sijoittautumisvapaus, joka SEUT 49 artiklassa tunnustetaan Euroopan unionin kansalaisille, sisältää oikeuden ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa itsenäistä ammattia sekä oikeuden perustaa ja johtaa yrityksiä niillä edellytyksillä, jotka sijoittautumisvaltion lainsäädännön mukaan koskevat sen kansalaisia. Se sisältää SEUT 54 artiklan mukaan niiden jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustettujen yhtiöiden, joiden sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on unionin alueella, oikeuden harjoittaa toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa tytäryhtiön, sivuliikkeen tai kauppaedustajan liikkeen välityksellä (ks. vastaavasti tuomio Saint-Gobain ZN, C?307/97, EU:C:1999:438, 35 kohta ja tuomio Marks & Spencer, C?446/03, EU:C:2005:763, 30 kohta).

18 Vaikka sijoittautumisvapautta koskevien EUT-sopimuksen määräysten tarkoituksena on varmistaa se, että muista jäsenvaltioista tulevia kohdellaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavalla kuin sen omia kansalaisia, niiden vastaista on myös se, että lähtöjäsenvaltio estää oman lainsäädäntönsä mukaisesti perustettua yhtiötä sijoittautumasta toiseen jäsenvaltioon, ja tämä pätee erityisesti sijoittautumiseen kiinteän toimipaikan välityksellä (ks. vastaavasti tuomio Lidl Belgium, C?414/06, EU:C:2008:278, 19 ja 20 kohta).

19 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että sijoittautumisvapautta loukataan, jos kotimaista yhtiötä, jolla on tytäryhtiö tai kiinteä toimipaikka toisessa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa, kohdellaan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla verotuksellisesti epäedullisemmin kuin kotimaista yhtiötä, jolla on tytäryhtiö tai kiinteä toimipaikka ensin mainitussa jäsenvaltiossa (ks. vastaavasti mm. tuomio Papillon, C?418/07, EU:C:2008:659, 16–22 kohta ja tuomio Argenta Spaarbank, C?350/11, EU:C:2013:447, 20–34 kohta).

20 On huomattava, että säännös, jolla sallitaan muussa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan tappioiden huomioiminen yhtiön, jolle toimipaikka kuuluu, voittoa määritettäessä ja veronalaista tuloa laskettaessa, muodostaa veroedun (ks. vastaavasti tuomio Lidl Belgium, EU:C:2008:278, 23 kohta).

21 Pääasiassa kyseessä olevan ligningslovin 33 D §:n 5 momentin säännökset johtavat siihen, että tanskalaisilta yhtiöiltä, joilla on kiinteitä toimipaikkoja ulkomailla, evätään tällainen etu, toisin kuin yhtiöiltä, joilla on kiinteitä toimipaikkoja Tanskassa. Näillä säännöksillä luodaan sääntö, jonka mukaan tappiot, jotka on laillisesti vähennetty luovutettujen ulkomaisten toimipaikkojen perusteella, lisätään yhtiön verotettavaan tuloon, eikä tätä sääntöä sovelleta samoin edellytyksin

tehtyihin luovutuksiin, joiden kohteena ovat Tanskassa sijaitsevat toimipaikat.

22 Tällainen epäedullinen kohtelu voi saada tanskalaisen yhtiön luopumaan liiketoimintansa harjoittamisesta muuhun jäsenvaltioon tai ETA-sopimuksen osapuolena olevaan muuhun valtioon kuin Tanskan kuningaskuntaan sijoittautuneen kiinteän toimipaikan välityksellä, ja näin ollen se muodostaa EUT-sopimuksen ja ETA-sopimuksen sijoittautumisvapautta koskevilla määräyksillä lähtökohtaisesti kielletyn rajoituksen.

23 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että tällainen rajoitus voidaan hyväksyä vain, jos se koskee tilanteita, jotka eivät ole objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, tai jos se on perusteltu yleistä etua koskevan pakottavan syyn johdosta (ks. vastaavasti tuomio Philips Electronics UK, C-18/11, EU:C:2012:532, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Tilanteiden rinnastettavuudesta on todettava, että toisessa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa sijaitsevat kiinteät toimipaikat eivät lähtökohtaisesti ole rinnastettavissa kotimaassa sijaitseviin kiinteisiin toimipaikkoihin, kun tilannetta arvioidaan niiden toimenpiteiden kannalta, joista jäsenvaltio on säättänyt kotimaisten yhtiöiden voittojen kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi. Saattaessaan Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen voitot veron alaisiksi Tanskassa, Tanskan kuningaskunta on kuitenkin rinnastanut nämä toimipaikat kotimaisiin toimipaikkoihin tappioiden vähentämisen kannalta arvioituna (ks. analogisesti tuomio Denkavit Internationaal ja Denkavit France, C-170/05, EU:C:2006:783, 34 ja 35 kohta).

25 Rajoituksen oikeuttamisperuste voi näin ollen perustua ainoastaan yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin. Tässä tilanteessa rajoituksella on lisäksi voitava taata kyseessä olevan tavoitteen toteutuminen, eikä sillä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi (ks. tuomio Lidl Belgium, EU:C:2008:278, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Tanskan hallitus vetoaa tämän suhteen tarpeeseen taata verotusvallan tasapainoinen jako jäsenvaltioiden välillä ja veronkierron ehkäisemiseen.

27 On muistutettava, että unionin toteuttamien yhtenäistämis- tai yhdenmukaistamistoimien puuttuessa jäsenvaltioilla on edelleen toimivalta sopimuksin tai yksipuolisesti päättää verotusvaltansa jakoperusteista erityisesti kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi ja että jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen on unionin tuomioistuimen tunnustama oikeutettu tavoite (ks. mm. tuomio Argenta Spaarbank, EU:C:2013:447, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Ligningslovin perustelujen mukaan ulkomaisten kiinteiden toimipaikkojen nojalla vähennettyjen tappioiden lisäämistä koskevan säännön tavoitteena on estää esimerkiksi tanskalaisia yhtiöitä vähentämästä ulkomaisten sivuliikkeiden tappioita verotuksessaan ja sen jälkeen myymästä voitolliseksi kääntynyttä sivuliikettä ulkomaiselle konserniyhtiölle, millä vältettäisiin vähennetyin tappioiden tehokas tulouttaminen Tanskassa.

29 Tanskan lainsäädännön tarkoituksena on täten estää vaaraa veronkierrosta, jota aiheutuisi esimerkiksi siitä, että konserni järjestää toimintansa siten, että se vähentää Tanskassa verotettavasta tulostaan Suomessa, Ruotsissa tai Norjassa sijaitsevan tappiollisen kiinteän toimipaikan tappiot ja siirtää sitten, kun kyseinen toimipaikka on tullut voitolliseksi, sen toiminnat määräysvallassaan olevaan yhtiöön, joka ei ole verovelvollinen Tanskassa vaan Suomessa, Ruotsissa tai Norjassa.

30 Jos Tanskan kuningaskunnalla ei olisi mahdollisuutta lisätä luovuttavana toimivan tanskalaisen yhtiön verotettavaan voittoon näin vähennettyjä tappioita, vaikka se on menettänyt

mahdollisuuden verottaa mahdollisia tulevia voittoja, kuvatunkaltaisella järjestelyllä nakerrettaisiin keinotekoisesti sen veron perustaa ja näin ollen vaikutettaisiin pohjoismaisessa verosopimuksessa määrättyyn verotusvallan jakoon.

31 Puheena olevalla lainsäädännöllä ylitetään kuitenkin se, mikä on tarpeen mainitun tavoitteen saavuttamiseksi.

32 Tämän suhteen on muistutettava, että verotusvallan tasapainoiseen jakoon tähtäävällä tavoitteella pyritään säilyttämään voittojen verotusoikeuden ja tappioiden vähennysmahdollisuuden välinen symmetria (ks. tuomio K, C-322/11, EU:C:2013:716, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Tarve säilyttää tämä symmetria edellyttää sitä, että tappioiden vähentäminen kiinteän toimipaikan perusteella on voitava kompensoida verottamalla kyseisen toimipaikan voittoja, jotka ovat syntyneet tämän jäsenvaltion verotusvallan alaisuudessa, eli sekä voittoja, jotka ovat syntyneet koko sinä aikana, jolloin kiinteä toimipaikka oli kotimaisen yhtiön alaisuudessa, että voittoja, jotka ovat syntyneet toimipaikan luovutushetkellä.

34 Asiassa ei kuitenkaan ole kiistetty sitä, että kotimaisen yhtiön omistaman kiinteän toimipaikan voittoja, jotka ovat syntyneet ennen toimipaikan luovutusta samaan konserniin kuuluvalla ulkomaisella yhtiöllä, verotetaan Tanskassa, vaikka pohjoismaisen verosopimuksen 25 artiklassa määrätäankin veronhyvityksen myöntämisestä kotimaiselle yhtiölle mahdollisen kaksinkertaisen verotuksen vaaran ehkäisemiseksi.

35 Ligningslovin 2 §:ssä säädetään lisäksi säännöstä, jonka mukaan konsernin sisällä luovutetut varat on arvioitava käypään arvoon. Luovutuksen yhteydessä mahdollisesti realisoituva arvonnousu lisätään sen jälkeen luovuttajana toimivan tanskalaisen yhtiön verotettavaan tuloon.

36 Näin ollen ligningslovin 33 §:n 5 momentin kaltaisella jäsenvaltion säännöksellä, jossa säädetään, että kun kotimainen yhtiö luovuttaa toisessa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan samaan konserniin kuuluvalla ulkomaisella asuvalle yhtiölle, kiinteän toimipaikan perusteella aiemmin vähennetyt tappiot on lisättävä luovuttajan verotettavaan tuloon, ylitetään se, mikä on tarpeen sen päämäärän saavuttamiseksi, joka liittyy tarpeeseen säilyttää verotusvallan tasapainoinen jako, koska ensimmäinen jäsenvaltio verottaa kyseisen kiinteän toimipaikan johdosta syntyneitä voittoja ennen sen luovuttamista, mukaan luettuna luovutuksen yhteydessä realisoitunut arvonnousu.

37 Tätä johtopäätöstä ei horjuta se Tanskan hallituksen mainitsema seikka, että sen on konsernin sisäisten luovutusten yhteydessä vaikea varmistua toisessa jäsenvaltiossa luovutetun liikeomaisuuden käyvistä arvosta.

38 Tällaiset vaikeudet eivät nimittäin liity erityisesti rajat ylittäviin tilanteisiin, koska Tanskan viranomaiset suorittavat jo väistämättä samankaltaisia tarkastuksia silloin, kun liikeomaisuuden myynti liittyy kotimaisen toimipaikan luovutukseen konsernin sisäisesti.

39 Tanskan viranomaisilla on lisäksi joka tapauksessa mahdollisuus pyytää luovuttajana olevalta tanskalaiselta yhtiöltä asiakirjoja, joita ne pitävät tarpeellisina siitä varmistumiseksi, että ulkomaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta syntyneen luovutusvoiton laskennassa käytetty liikeomaisuuden arvo vastaa ligningslovin 2 §:ssä olevan säännön mukaisesti käypää arvoa.

40 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että SEUT 49 ja SEUT 54 artikla sekä ETA-sopimuksen 31 ja 34 artikla ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa kotimainen yhtiö luovuttaa toisessa jäsenvaltiossa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa

muussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan saman konsernin ulkomailla asuvalle yhtiölle, luovutetun kiinteän toimipaikan perusteella aiemmin vähennetyt tappiot lisätään luovuttavan yhtiön verotettavaan voittoon, mikäli ensin mainittu jäsenvaltio verottaa sekä kyseiselle toimipaikalle ennen luovutusta syntynyttä voittoa että luovutuksen yhteydessä realisoituvaa arvonnousua.

Oikeudenkäyntikulut

41 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 49 ja SEUT 54 artikla sekä Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 31 ja 34 artikla ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tilanteessa, jossa kotimainen yhtiö luovuttaa toisessa jäsenvaltiossa tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolena olevassa muussa valtiossa sijaitsevan kiinteän toimipaikan saman konsernin ulkomailla asuvalle yhtiölle, luovutetun kiinteän toimipaikan perusteella aiemmin vähennetyt tappiot lisätään luovuttavan yhtiön verotettavaan voittoon, mikäli ensin mainittu jäsenvaltio verottaa sekä kyseiselle toimipaikalle ennen luovutusta syntynyttä voittoa että luovutuksen yhteydessä realisoitunutta arvonnousua.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.